

La finestra oberta

MARC LATORRE

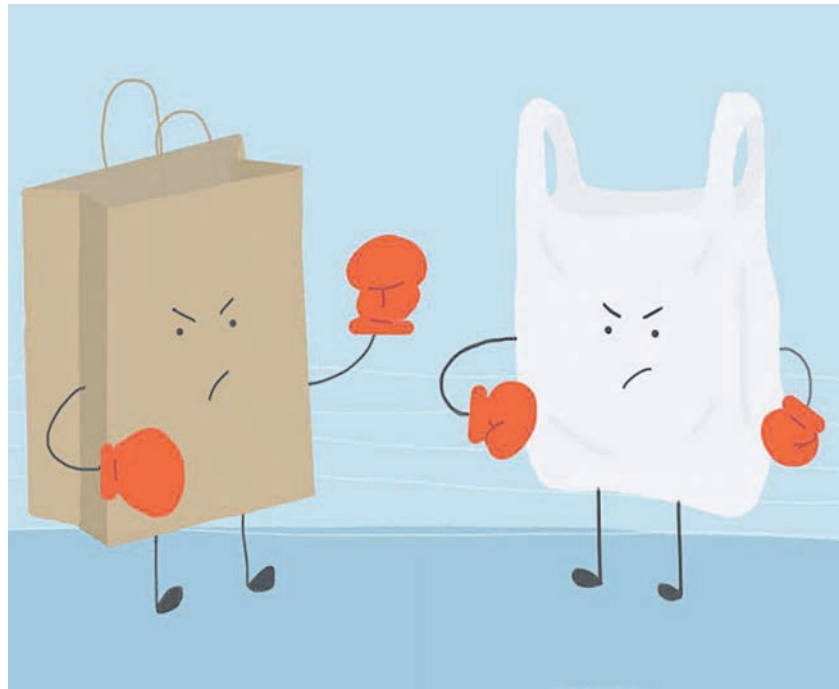

La cara i la creu de la consciència mediambiental

M'agradaria parlar de les bosses de paper que ens venen als establiments, algunes de les quals són de qualitat dubtosa i que tenen tan poca resistència que es trenquen abans de sortir del comerç. No us he d'explicar que el meu germà, ciutadà invident, que sol anar a comprar de vegades sol al supermercat de prop de casa nostra, igual que una amiga meva amb discapacitat física, així com gent gran, es troben amb situacions incòmodes a l'hora de resoldre els inconvenients per una ruptura d'una bossa de paper.

Les bosses de plàstic han estat un element omnipresent en la nostra activitat quotidiana per anar a la compra durant moltes dècades. Però amb la lògica i creixent consciència ambiental, les administracions estan fent esforços per reduir l'ús de plàstics d'un sol ús, inclús la càrrega addicional per les bosses. Les bosses de plàstic de botigues que venen d'altres tipus de productes encara tenen sentit d'eliminar-les, però en els supermercats on se sol comprar productes de pes, serien molt millor bosses de plàstic, però de plàstic reciclat i que no facin mal al medi ambient.

Enmig d'aquesta decisió de cobrir per les bosses de paper (o de plàstic) s'ha produït un fenomen força

interessant: la propaganda que hi ha inscrita. I s'han convertit en vehicles de missatges publicitaris de tot tipus.

Ja ens està bé que aquests missatges siguin per promoure l'activisme ambiental, la consciència social, missatges relacionats amb el compromís amb la sostenibilitat... el que no ens està bé i no és normal és passejar propaganda dels establiments que te les venen. És a dir, pagar per fer propaganda gratuïta als establiments.

Reduir, reutilitzar i reciclar ha de ser un principi per la sostenibilitat arreu, però sense lucre, i recordant constantment sobre la importància de tenir cura del nostre planeta.

Les bosses que paguem ens converteixen en cartells ambulants. No passaria res si fos amb missatges sobre la igualtat, la justícia social i d'altres temes importants, però per fer propaganda de l'establiment després de pagar-les... això no és de rebut.

Enlloc veig que els ingressos generats pel cobrament de les bosses es destinin a una rebaixa dels productes que ofereix l'establiment o encara millor, iniciatives i programes ambientals i socials, per finançar

projectes que beneficiïn al planeta i a la ciutadania. Inclús algunes persones utilitzen bosses de plàstic gruit, encara que pagui més per elles.

No vull que se'm malinterpreti: utilitzar (i pagar) les bosses de plàstic per ajudar i combatre el problema mediambiental, ja em sembla bé. El que no em sembla bé és fer propaganda dels establiments que me les venen.

Hauríem de centrar-nos en la reducció de la dependència del plàstic i dirigir-nos a solucions més sostenibles, com les bosses reutilitzables fetes de materials reciclables o biodegradables, i que no es trenquin a la primera de canvi.

Hem de reflexionar sobre aquestes pràctiques. La consciència mediambiental ha de créixer encara més, hem d'adoptar alternatives més sostenibles i més creatives, però hem de vigilar molt les empreses que volen promoure les seves marques i pagar per fer-ho nosaltres gratuïtament. La propaganda en les bosses que ens venen els establiments han de ser sinònim de sostenibilitat, de responsabilitat ambiental i no de lucre a les costelles dels consumidors. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP